

NOVEMBRIS - DECEMBRIS

- 18. novembris** – Latvijas Republikas
proklamēšanas diena
22. novembris – Mīrušo piemiņas diena
25. novembris – Katrīnas diena
29. novembris – Pirmā advente
30. novembris – Andreja diena
6. decembris – Niklāva diena
13. decembris – Lūcijas diena

17. novembrī plkst. 19.00

Jaunpiebalgas vidusskolas sporta zālē
Latvijas Republikas proklamēšanas svētku
pasākums

“Mans Latvijas karoga stāsts”

Koncertuzvedums veltīts
Latvijas karoga 730 gadu jubilejai
“Gada cilvēks 2009” godināšana
Ieeja bez maksas

18. novembrī atzīmēsim Latvijas Republikas
proklamēšanas dienu!

Lai katram novada iedzīvotājam būtu vairāk
prieka un gaišuma sajūtas šajā tumšajā un
rudeniģajā laikā, kad dzima Latvijas valsts.
Svētkos jau vajadzētu nedaudz atpūsties no
problēmām un ikdienas rūpēm, tāpēc jaukus
un dvēseliskus tos visiem jaunpiebaldzēniem
un zosēniešiem
novēl novada dome un avīzītes redakcija.

**17. novembrī kursēs papildu autobuss no Zo-
sēniem uz Jaunpiebalgu:**

17.40 Zeikari - Spulgas - Gaujas krogs - Rudiņu
krustojums - Magonas - Melnbārži

18.00 Zosēnu pagasta padome - Murdēnu -
Augstāru krustojums - Migļi - Zosēni - Naukšēni

18.30 Jaunpiebalgas vidusskolas sporta zāle
Pēc koncerta autobuss jūs sagaidīs pie vidusskolas
sporta zāles atpakaļceļam. Autobuss bez maksas.

Gaidīsim jūs Jaunpiebalgā.

Sīkāka informācija pa tālruni **26538154** vai
26178257

ŠAJĀ NUMURĀ:

- * “Gada cilvēks- 2009”
- * par Pēteri Ceriņu
- * jubileja Kārlim Skalbem
- * par jaunpiebaldzēniem – Brīvības
cīnītājiem

Balts sapņu tēls noskūpstīja šo melodiju.
Noskūpstīja un ielika Piebalgas zēna rokās,
lai viņš to mīlētu, gaišās skumjās un
vientuļās dvēseles sāpēs skautu,
viršu ziedos iepītu.

/Pāvils Gruzna/

Rīgas Latviešu biedrības Lielajā zālē, Rīgā, Merķeļa ielā 13

11. decembrī plkst. 18.00

ziedoju koncerts

Jaunpiebalgas Svētā Toma baznīcas atbalstam

Vēstules no Piebalgas

Piedalās: Jaunpiebalgas novada runas vīrs Ķencis, bērnu,
jauniešu un vidējās paaudzes deju kolektīvi “Piebaldzēni”,
sieviešu vokālais ansamblis “Silāre”, bērnu vokālais ansamblis
“Žagariņi”, sieviešu vokālais ansamblis “Žagariņu māmiņas”,
amatierteātris “Triksleri”, jauniešu instrumentālais sekstets.

Vēstules lasa novadnieks Jānis Paukštello

Jaunpiebalgas novada dome,
Jaunpiebalgas Svētā Toma
baznīcas atbalsta fonds

Ziedoju tālrunis **90006881**
mājas lapa **www.jbaf.lv**

Pasākumu atbalsta
Rīgas Latviešu biedrība

Ieeja ar ielūgumiem, kurus var
iegādāties:

- Jaunpiebalgas novada domē
pie sekretāres
- Jaunpiebalgas Svētā Toma
baznīcas atbalsta fondā Rīgā,
Akadēmijas laukumā 1-604,
tel. uzzīnām: 29489249
- Rīgas Latviešu biedrībā pirms
koncerta

Kultūras nama renovācija turpinās.

“Gada cilvēks- 2009” apstiprināti

- Ilga Bobrova** – par mūža ieguldījumu medicīnā
- Ingrīda Brante** – par neatsveramu un pašreizējā darbu medicīnā
- Atis un Nauris Bruņinieki** – par panākumiem sportā
- Vilnis un Sarmīte Brūveri** – par ieguldījumu lauksaimniecībā
- Rita Kaupiņa** – par mūža devumu izglītībā
- Maruta un Vilis Līviņi** – par veiksmīgu uzņēmējdarbību
- Arnīs Ratiņš** – par radošu pedagoģisko darbību bērnu, jauniešu izglītošanā un veiksmīgu projektu īstenošanu
- Ize Ruķe** – par kultūras vērtību apzināšanu un popularizēšanu
- Ize Šeinfiša** – par tautas mākslas tradīciju saglabāšanu

Pasaules Dabas Fonds paziņo, ka konkursa “Gada lauksaimnieks Baltijas jūras reģionā” uzvarētājs nāk tieši no Jaunpiebalgas novada! Un tā ir Dolmaņu ģimene “Lielkrūzēs”. Apsveicam!

Plašāka informācija decembra numurā.

2009. gada 19. oktobra novada domes sēdē

Nolēma:

1. Apstiprināt Jaunpiebalgas pagasta Saistošo noteikumu projektu “Par grozījumiem Nr.1 2009. gada 23. februāra saistošajos noteikumos Nr. 2 “Jaunpiebalgas novada domes pamatbudžetu un speciālo budžetu 2009. gadam”.
2. Apstiprināt Jaunpiebalgas novada Jaunpiebalgas vidusskolas nolikumu, saskaņā ar pielikumu.
3. Piešķirt J. K. politiski represētās personas statusu, izsniegt politiski represētās personas apliecību.
4. Apstiprināt Jaunpiebalgas novada Jaunpiebalgas pagastā jaunizbūvētajām kanalizācijas sūkņu stacijām un dzeramā ūdens atdzelzošanas sūkņu stacijai adreses.
5. Apstiprināt zemes vienību sadales projektu īpašumam “Lejas Oļi”, Zosēnu pagasts, Jaunpiebalgas novads, LV- 4133.

6. Apstiprināt zemes vienību sadales projektu īpašumam “Zvaigznītes”, Zosēnu pagasts, Jaunpiebalgas novads, LV – 4133.

7. Izslēgt no Jaunpiebalgas novada domes bilances ēku Gaujas iela 2A, pamatojoties uz VZD Vidzemes reģionālās nodaļas 19.08.2009. gada izziņu Nr. 15-08-V2/22 “Aksi par būves neesamību”.

8. Izslēgt no Jaunpiebalgas novada domes bilances būves, Tualete Gaujas iela 2A; Kūts Rūpniecības iela 5; gāzes balonu noliktava, pamatojoties uz pamatlīdzekļu norakstīšanas komisijas sastādīto aktu Nr. 1, no 15.10.2009.

9. Apstiprināt Jaunpiebalgas novada kultūras nama darba plānu 2010. gadam.

10. Atbalstīt Vides biedrības “Krūzes” priekšlikumu par nodomu noteikt aizliegumu ģenētiski modificēto kultūraugu audzēšanai Jaunpiebalgas novada domes teritorijā.

Šis mācību gads Tautskolā aizsācies sekmīgi

Aktīvi darbojas gleznotājas, rotaslietu studija, no jauna, pēc Jāņa Mājenieka ierosmes, pulcējas racionālie prāti-filozofi. Prieks, ka viņu pulciņš paplašinās. Un cik ļoti nodarbībām gatavojas paši skolēni! Uz galda Maijas Kūles grāmatas, žurnāli „Mistērija”, jau mājās izkonspētētas interesantas lietas!

Pāris reizes esam tikušies filcēšanas nodarbībās. Te sarodas novada aitu audzētāji ar optimistisku domu – iemācīties gatavot no saražotās vilnas pirts cepures, siltas istabas čības u. c. vajadzīgas praktiskas lietas! Priecē, ka te darbojas arī vīrieši!

Turpinām klausīties Māras Meijeres kursu antropozofijā.

Nākamā nodarbība 14. decembrī.

Aijas Kaškures nodarbības daiļdārzniecībā turpināsies 19. un 20. novembrī

no plkst. 10.00. Kursi pa dienu! Atšķirībā no iepriekšējiem apmeklētāji gūs zināšanas spraudēnu pavairošanā jeb daiļdārzniecības biznesā. Iespēja apmeklēt tikai šo tēmu!!! Var pieteikties uz individuālajām konsultācijām savā daiļdārzā.

Sestdienās Tautskolā čalo mazie apmeklētāji, kas rotaļu, spēļu un dziesmu veidā apgūst angļu valodu. Tās nostiprina, pilnveido arī 1.-5. klašu bērni. Esi nokavējis? Zvani un nāc 21. novembrī!

Vairāki piebaldzēni interesējas par jogu. Ir atrasta pasniedzēja – Iveta Babre, kas strādā Ādažu Valdorfa skolā un ir gatava 24. novembrī plkst. 19.00 stādīties priekšā kā terapeitiskās HATHA jogas speciāliste. ATNĀC un uzzini, ko vari sakārtot savas veselības labā ar regulārām jogas nodarbībām.

Patiesā cienā –

V. Dolmane, mob.t. 29146397

Cilvēks savas dzīves laikā var pagūt daudz – uzart zemi un iesēt graudus, nopļaut labību un izcept maizi, uzcelt māju un iestādīt koku, izaudzināt bērnus un iegūt draugus, dziedāt kāzās un raudāt bērēs, izlikt slazdus un pats tajos iekrist, mīlēt savu valsti un glaimot iebrucējiem, palikt atmatā un izdzīt asnus. Cilvēks var daudz un kaut ko no tā visa savas sirdsapziņas un gribasspēka robežās arī pagūst.

Savs pieturas vai atskaites punkts šim veikumam, tāds atskats pār plecu atpakaļ uz to, kas bijis, kādam izrādās *apaļa* jubileja, citam – brīdis pirms aiziešanas mūžībā, vēl citam – Jaunais gads. Valstiskā mērogā par tautas padarītā atskaites punktu katru gadu kļūst 18. novembris – Latvijas proklamēšanas gadadiena. Tas ir laiks, kad sastopas patētisks patoss ar skaudru īstenību, kura gan svinīgu runu, sēžu un ceremoniju virknē nedaudz pabīdās malā. Un varbūt arī svētkos nepiedienas runāt par noplicinātiem laukiem, dzērājiem un viņu bērniem, neaptveramu nabadzību nieka simts kilometru attālumā no galvaspilsētas un augstās sabiedrības, ja to nevar tik vienkārši un dziļi, kā reiz arhibīskaps Jānis Vanags, publiski klusējot svētku dievkalpojumā pats savā baznīcā.

Nenovēršot domas no tā, kā Latvijā un Jaunpiebalgā šodien patiesībā klājas, jāatzīst, ka 18. novembris ir arī laiks, kas rada gaismu, un tā cilvēkos paliek vēl labu brīdi. Dažādi svinīgi pasākumi, koncerti, balles, salūti, labus darbus padarījušu cilvēku godināšana – svinīgas, bet it kā pašsaprotamas lietas, kurām tomēr šajos laikos ir cita jēga un saturs. Tāpēc, ka cita jēga un saturs ir svētkiem, kuri notiek par godu mūsu valstij.

Cilvēki dzīvo un izcīna savas individuālās uzvaras attiecībās citam ar citu, darbā, karjerā un to visu pludina kopējā tautas pieredzē, no kuras vajadzētu beidzot gūt mācību mums visiem... Ļoti ceru, ka nākamā gada atskaites punktā, 18. novembrī, līdzās nemainīgajam svētku saviļņojumam un priekam būs arī stiprāka pārlicība, ka ir par ko svinēt, ka Latvijā būs kļūvis vairāk prieka un ticības nākotnei.

Zane Althabere

Aicinām vienoties kopējā domā un rīcībā

“IEDEDZ SEVĪ GAISMU!”

Tautskola sadarībā ar novada kultūras komiteju un sākumskolas kolektīvu katrā Adventa svētdienā – 29.novembrī, 6.,13., 20.decembrī plkst. 14. 00 domes zālē aicina uz īpašām spēka Baltajām stundām.

Ar jums runās katoļu baznīcas priesteris Andris Kravalis, savu dvēselisko un mīlestības caurstrāvoto programmu sniegs Jānis Gabrāns, dzirdēsiet vietējos māksliniekus gan vokālajos, gan instrumentālajos priekšnesumos, būs sarunas ar stiprām novada ģimenēm, ciemos brauks dziedošā Vītolu ģimene no Liezēres.

Tava pasaule sākas no Tevis – notici tam!

Atmodini gaismu savā sirdī!

Uzdāvinī siltumu un mīļumu tuvākajam! Sasildi kādu, kurš jūtas vientuļš.

.... ir kāda lieta, ko katrs mēs varam veikt, kaut arī šis laiks patiesi ir ļoti grūts, tad vēl jo vairāk – dalīsimies un gūsim došanas prieku. Lai labestība, žēlsirdība un vēlēšanās darīt citiem labu sniedz dziļu, patiesi sirsnīgu pārdzīvojumu...

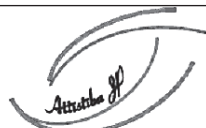
Brīdī, kad tevi, mani, mūs visus apņems mirdzošā sveču gaisma egles zaļumā, būs skaidrs – gada tumšākais laiks ir pārdzīvots un priekšā atkal gaišākas dienas. Bet šobrīd... Šobrīd, caur tumšu izejot, katram iespēja atskatīties un izvērtēt. Kas pagūts, kas ne. Ko vērts laist vējā, ko paturēt. Kas ciešāk un tuvāk pie sirds noteikti jāpaglabā – savu bērnu augšanas brīnums, dienas, stundas un minūtes, kas nekad otru reizi vairs neatgriezīsies... Gluži kā eņģeļu spārnu neredzamie pieskārieni, mūsaprāt, šī ir tā īpašā bagātība, tā pāri visam stāvošā vērtība, kas tikai izredzētajiem dota...

Mēs katrs varam šodien sākt meklēt, atrast un pateikties par tām lietām, kuras mums pieder, kuras mēs uzskatām par pašsprotamām, nenovērtētām: divas kājas, rokas un acis, kas redz. Sirds, kas jūt. Mūsu mājas, bērni, cilvēki līdzās. Zeme, pa kuru ejam, dzīva zem kājām, un gaiss, pilns dzīvības spēka. Sajūtas, kuras rodam, un domas, ko domājam. Tās visas mēs varam radīt gaišas. Mācīsimies saskatīt labo ap sevi vienkāršās lietās, tad nebūs vietas skumjām, šaubām, bailēm, vientulībai, dusmām, rūgtumam. Tad

būsim priecīgi, pārliecināti, mīlestības pilni un laimīgi.

Darināsim eņģeļus un zvaigznes! Varbūt tieši Tavs eņģelis ar savu stāstu sasildīs kāda vientuļa cilvēka sirdi, un zvaigzne, iedegta Tavas mājas logā, atgādinās – visdārgākais pasaulē ir sirds siltums, ko nevar nopirkt ne par kādu naudu, to var tikai patiesi dot.

Valentīna Dolmane, Tautskolas vadītāja

Biedrība “Attīstība JP” kopā ar portālu Ziedot.lv un reģionālajām labdarības organizācijām visā Latvijā atver pārtikas banku “Paēdušai Latvijai”, lai palīdzētu tām ģimenēm, kuras krīzes ietekmē ir nonākušas uz nabadzības sliekšņa. Palīdzība galvenokārt paredzēta cilvēkiem, kuri allaž ir cietīgi strādājuši un spējuši sevi nodrošināt, taču nu stāvoklis krasī mainījies un pietrūkst līdzekļu pat ikdienišķu vajadzību nodrošināšanai.

Pabalstus no pašvaldībām un citām institūcijām Latvijā parasti var saņemt ģimenes ar trūcīgas ģimenes statusu. Taču ļoti bieži formālu iemeslu dēļ ārpus šī loka paliek cilvēki ar patiesu vajadzību pēc palīdzības – ģimenei pieder neliels zemes gabals, lauksaimniecības tehnika, kredīts no “labajiem laikiem” u.c. Šie ir cilvēki, kuri pabalstus, iespējams, nekad nav prasījuši, bet tieši šobrīd viņiem uz pavisam īsu brīdi tas ir nepieciešams.

Pārtikas pakā vidēji 8,50 latu apmērā tiks iekļauti putraini vai grūbas, rīsi

Ģimenes var pieteikties pārtikas paku saņemšanai

vai griķi, auzu pārslas, zirņi, makaroni, milti, augu eļļa, gaļas vai zivju konservi, cukurs, sausais piens, sausais buljons un tēja. Saturs gan var mainīties atkarībā no pieejamajiem ziedojumiem – tie var būt citu pārtikas ražotāju ziedotie produkti, pirmās nepieciešamības saimniecības un higiēnas preces un citas lietas. Bet allaž tā būs kārtīga paka ar produktiem, kas ļaus kādu laiku uzturēt ģimeni.

Paku no Pārtikas bankas “Paēdušai Latvijai” prioritāri var saņemt ģimenes ar bērniem, kurās kāds no strādājošajiem kopš 2008. gada jūnija krīzes rezultātā ir kļuvis par bezdarbnieku. Lai nedublētu pašvaldību un Eiropas Komisijas palīdzību, uz šīm ziedotajām pārtikas pakām var pieteikties ģimenes, kurām nav trūcīgas ģimenes statusa un kuru ienākumi ir zem iztikas minimuma, kas šobrīd ir 165 lati uz cilvēku.

Šobrīd vēl nav zināms, cik bieži pārtikas pakas būs pieejamas – tas atkarīgs no saņemtajiem ziedojumiem portālā Ziedot.lv un pārtikas ražotāju atsaucības.

Pirmās pakas tika jau izdalītas. 18 Jaunpiebalgas novada ģimenes izmantoja iespēju savā īpašumā iegūt šo paku. Tuvākā laikā tiek gatavots jauns saraksts jaunu paku saņemšanai.

Pakām var pieteikties, uzrakstot pieteikumu. Pieteikumu var saņemt pie Elīnas Postes (29547873), sūtīt pa e-pastu: elina.poste@gmail.com vai pirmdienās, otrdienās un piektdienās no 14:00 līdz 17:00, satiekot Jaunpiebalgas vidusskolas sporta zālē – trenāžieru zālē.

Pēc pieteikuma saņemšanas izskatīsim un izvērtēsīm tos, lai atbilstu kritērijiem.

Pārtikas bankas “Paēdušai Latvijai” palīdzība Latvijas iedzīvotājiem pieejama, pateicoties daudzu uzņēmumu un privātpersonu ziedojumiem, vietējo labdarības organizāciju brīvprātīgajam darbam un Sorosa fonda Latvija atbalstam.

Informāciju sagatavoja biedrības “Attīstība JP” valdes locekle Elīna Poste.

Manas atmiņas par skolotāju Ceriņu Pēteri

Tā kā visu savu mūžu (atmiņas rakstot Emīlam Budulam bija 85 – V.J.) esmu nodzīvojis un nostrādājis savas dzimtās Jaunpiebalgas pagasta robežās un Pētera skolas tuvumā, tad arī man ir saglabājušās atmiņas par šo skolu un sevišķi par visiem šīs skolas vadītājiem un skolotājiem, sākot ar 1898.gada rudeni līdz pēdējam laikam.

Ar Ceriņu Pēteri un tā vadīto Pētera skolu, kas nosaukta tās pirmā skolotāja vārdā, es tuvāk sāku iepazīties, sākot ar 1898. gada rudeni, kad es 12 gadu vecumā iestājos šīs skolas 3.klasē. Pirmos 2 gadus, kā toreiz sauca ziemas, es mācījos Jēkaba skolā, kura no manas dzīves vietas Jaunmīglu mazmājiņas atradās tāpat 4 verstu attālumā kā Pētera skola. Pie skolas izvēles saviem bērniem vecāki pie vienāda attāluma aizvien deva priekšroku Jēkaba skolai, jo tā esot „silta kā pods” un tur esot labāka kārtība. Es arī trešo zimu būtu labprāt gājis uz Jēkaba skolu, bet, kad mans vecākais brālis Jānis tur aizveda manu gultiņu, tad tai tur vairs nebija vietas, kur novietot, un mana gultiņa gribot negribot bija jāved uz Pētera skolu, un man, sākot ar 15.oktobri, katru pirmdienu jābrien bez ceļa uz skolu, un sestdienās ar patukšu pārtikas kultīti tas pats ceļš atpakaļ. Toreiz, pirms 70-80 gadiem, skolā nekāda kopgalda nebija, tomēr gandrīz visi skolēni, izņemot tikai tos, kas dzīvoja ne tālāk par puskilometru no skolas, visu nedēļu uzturējās skolā, kamdēļ pirmdienās bērniem visas nedēļas pārtika bija jānes līdz. Pārtika sastāvēja no puskuķuļa mātes ceptās maizes, cibiņas vai bļodiņas biežpiena, kam vienā malā nedaudz piestā grūstās kaņepes vai mājā taisīts sviests. Pārtikas kultītē, sevišķi zēniem, katrā ziņā vajadzēja atrasties arī ap 2 litri lielai taukšētu zirņu kultītei. Zirņus zēni ēda ne ēdamreizēs (4 reizes dienā), bet gan starpbrīžos. Ēdamreizēs zēni tikai piebēra kabatas ar zirņiem, lai tos starpbrīžos vai brīvās stundās pamazām notiesātu gan klasēs (skolotājam neredzot), gan arī pagalmā. Turīgāku saimnieku bērnu pārtikas kultītēs bija arī pa miežu karašai vai baltmaizes kukulim, kā arī pa siera gabalam vai ievārijuma burkai un citiem gardumiem. Visa atnestā pārtika glabājās vai nu skolas sienā ierīkotos numurētos skapīšos, vai arī no mājas atvestos skapīšos un lādēs. Gandrīz vi-

siem skolēniem nedēļas pārtikai bija no 1 – 2 pudelēm piena un bļodiņa ceptas vai vārītas gaļas. Brokastis vai launagā skolas apkalpotāja (mūsu skolā to amatu centīgi pildīja Ceriņu vecākais dēls Pēteris) novārīja ūdeni, lai skolēni paši savās kanniņās vārītu un pagatavotu sev tēju.

Uzsākot skolas gaitas Pētera skolā, es drīz vien pārliecinājos, ka manu vecāku spriedums, izvēloties, kurā skolā sūtīt bērnus, ir bijis pareizs: lielā no lauku akmeņiem celtā mūra ēka ar augstiem griestiem tiešām bija grūti sasildāma, sevišķi vēl tamdēļ, ka pagasta pašvaldība kārtīgi un laikus nepieņēdāja malķi. Bija arī dienas, kad skolā nebija ne pagales malkas un mums, lielākiem zēniem, bija jāiet ar zāģiem un cirvjiem uz tuvākiem saimnieku mežiem sagatavot kurināmo.

Ar mācībām man šē gāja pavisam viegli, jo pirmos 2 gadus Jēkabskolā pie stingrākās disciplīnas skolēnu zināšanu līmenis bija augstāks. Tas apstākļi arī mani un dažus citus pamudināja vienu otru stundu izlaist.

Kādu pirmdienu es ar savu klasesbiedru Pēteri Papēdi norunājām pavisam tanī dienā stundās neiet, bet aiziet uz pāra kilometrus attālo Bukaņu mežu rubeņus šaut. Mans draugs Pēteris, skrodera dēls (kas tautā sava amata un sīkā auguma dēļ bija iemantojis palamu Adatiņš), tas dzīvoja mazā mājīnā skolas tuvumā. Es minētās pirmdienas rītā negāju vis uz skolu, bet gan uz drauga Pētera māju. Man lādē bija neliela medību bise. Arī Pēteram bija vecākā brāļa Jāņa bise. Vairākas stundas mēs klaiņojām pa piesnigušiem Bukaņu mežiem, bet rubeņus nošaut mums neizdevās. Pievakarē mēs ieradāmies Pētera mājā, nolikām tur savas bises un tad gājām uz skolu, nemaz nenojauzdami to briesmu, kas tur mūs sagaidīja. Izrādījās, ka kādam no skolniekiem mūsu abu izpalikšana no stundām bija zināma, un tas to arī bija pastāstījis skolas pārzinim Ceriņam. Tiesa bija īsa un barga. Sestdien mums abiem jānostāv pēc stundām tik ilgi, cik ilgi mēs bijām uz medībām. Pārziņa dusmas par mūsu nedarbu bija līdz sestdienai tik daudz mazinājušās, ka mūs no uzliktā soda atbrīvoja pēc nepilnas stundas. Arī otro zēnu nedarbs man ir palicis spilgtā atmiņā, lai gan es aktīvs līdzdalībnieks nebiju. Toreiz

starp skolas vecuma zēniem bija stipri izplatījusies tieksme lietot pašgatavotas plintītes. Vispirms sameklēja vajadzīgā garuma metāla cauruli, to uzdzina ar vienu galu uz koka pagatavota spala, ko var labi rokā turēt, caurules spala galā bija ievīlēts caurums. Šo stobru pielādēja ar šaujamo pulveri, virs kura uzdzina koka pulķi. Pret stobrā ievīlēto caurumiņu piestiprināja sērkokciņu, ka galviņa, lai nāktu pret caurumiņu, kas savienoja ar pulveri stobrā. Kad ierocis bija pielādēts, tad zēns to spalū ņēma kreisajā rokā un ar labo roku vilka sērkokciņu kastīti gar pie stobra piestiprināto sērkokciņu. Kad sērkokciņš aizdegās, tad šāviena gāja vaļā. Viens no lielākiem trešās klases zēniem Hermanis Jaunzariņš bija klusām pagatavojis šādu ieroci un to pielādējis, un tā iedarbību gribējis parādīt citiem skolēniem. Par tādu izdevīgu brīdi tas bija izraudzījies vakariņu brīvlaiku, kad skolas pārzinis nav mājās, bet kā parasti sēd tuvējā mājā kopā ar tirgotāju Freimani pie šaha galdiņa. Tikai klases dežurants bija pateicis skolniekiem, ka jāiet vakariņās, tūlīt mēs likām savas mācību grāmatas nost un uz Hermana aicinājumu devāmies nevis uz ēdamistabu, bet gan pa balkona durvīm ārā. Pats Hermanis ar šaujamo kreisā rokā un sērkokciņu kastīti labajā pagāja dažus soļus uz ceļa pusi un, mērķējot uz priekšā stāvošās kūtiņas durvīm, novilkā ar sērkokciņu kastīti gar šaujamo stobru. Reizē ar straujo uzliesmojumu atskanēja apdullinošs sprādziens, pēc tam meiteņu kliedziens un zēnu izsauciens: „, Tas tik bija šāviena!” Nedzirdēti stiprais šāviena troksnis aizdārdēja tālu apkārtnē klusajā ziemas vakarā. Pie veikala slītes piesietie zirgi pārbijušies no šāviena norāvās un aizaulekšoja pa ceļu uz Viļķenu pusi, bet cilvēki, palikuši bez pajūgiem, lādēdāmies gāja pēc saviem izbiedētajiem zirgiem. Mēs, zēni, šāvēja asistenti, tūlīņ pieskrējām pie Hermana un redzējām to neapskaužamā stāvoklī: pārmērīgam lādīnam sprāgstot, stobris bija norauts no roktura un aizsviests sāniski labu gabalu ābeļu dārzā. Apsvilusī roka vēl turēja stingri sažņaugtu ieroča koka spalū.

Uzdzirdis neparasto šāviena troksni, skolas pārzinis Ceriņš bija tūlīņ devies uz notikuma vietu. Dusmu un sašutuma pārņemts, tas sagrāba vainīgo pie

krūtīm un labu laiku to stipri purināja. Neatceros, cik stundu Hermanis dabūja sestdien pēc stundām stāvēt, bet man toreiz likās, ka Hermanis ir jau diezgan smagu sodu saņēmis ar savu apsvilušo roku, kā arī zaudējot savu rūpīgi gatavoto ieroci. Arī mums, citiem zēniem, šis gadījums bija nopietns brīdinājums šādu ieroču gatavošanai un lietošanai, kas arī šoziem skolā vairs neatkārtojās.

Šinī pašā mācību gada laikā pārdzīvots vēl kāds nepatīkams notikums, pie kura gan nevar vainot skolas vājo disciplīnu, bet gan kāda vecāka zēna Plekšu Pētera (no Kurmiem) nenormālo jeb pataloģisko stāvokli. Notikums bija šāds. Kādā pēcpusdienā atradu zēnu guļamistabā gandrīz visām zēnu gultniņām, skaitā 17, sagrieztas segas, kas bija pa lielālai daļai darinātas no bieza vilnas auduma.

Tūliņ ienāca guļamistabā pārzinis Ceriņš un sāka izmeklēt, lai atrastu šī neģēlīgā darba vainīgo. Nebija neviens tanī dienā guļamistabā redzēts. Arī nekādu pēdu vainīgais nebija atstājis. Ceriņš vispirms rūpīgi apskatīja deķu griezumus: kādu brīdi padomājis, tad sasaucis visus zēnus kopā un lika tiem uzrādīt kabatas nažus (toreiz nebija neviena zēna, kam nebūtu sava kabatas naža, kuru lietoja arī pie ēšanas). Apskatot Plekša Pētera nazi, pārzinis atrada pie spalas pieķērušās vilnas spalviņas un asmeņa galu stipri neasu. Tagad vainīgais bija rokā. Vēl Ceriņš ar nazi iegāja uz kādu brīdi savā dzīvoklī. Iznācis viņš teica, ka tas izmēģinājis ar asu nazi griezt 17 reizes pa vilnas drēbi un ka pēc tam nazis palicis tikpat neass kā Plekša nazis. Tātad Plekšs (kas tautā tika saukts par Piknu) esot atzīts par vainīgu, lai gan pats Plekšs par vainīgu neatzinās, bet arī neliedzās. Plekšu Pēteri izslēdza no skolas. Neviens pēc tam ī nedabūja zināt, kas Plekšu bija pamudinājis izdarīt šo neprātīgo darbu. Vai tikai viņa vājprātība? Tās bija spilgtākās epizodes, kas manī ir saglabājušās atmiņā par 1898./99. mācību gadu. Vāja saglabājusies atmiņā arī otrās skolas skolotāja Jete Medne. Arī to lāgā neatceros, ar kādām nodaļām katrs strādāja un kādus priekšmetus pasniedza. Labā atmiņā ir palikušas Ceriņa katķisms stundās, kuras Ceriņš pasniedza lielajā klasē visām trim nodaļām kopā. Ceriņš tad, garkātainu pīpi kūpinādams, stāigāja pa klases priekšu pacilātā balsī,

runādams par Bībeles lietām – kā visai neparasta parādība ir atzīmējams tas fakts, ka 1. klases 10 gadus vecam skolniekam – manam brālēnam Ložu Peteram, Ceriņš pavasarī uz liecības bija uzrakstījis „ Uzteikts par centīgu Bībeles lasīšanu”. Te rodas jautājums, kur 10 gadus vecam zēnam radās tāda interese par Bībeli, jo viņam bija tikpat maz reliģiozitātes kā vairumam tā vecuma zēnu. Mans brālēns sāka lasīt Bībeli, jo mājā nebija citu laicīga satura grāmatu, ar kurām zēns varētu apmierināt savu lasītkāri. Arī skolā nekādas grāmatas bez mācību grāmatām skolēniem nebija pieejamas. Toreiz lauku skolās bija tik trūcīga apgaismošana, lasīšana bija tikpat kā neiespējama. Nebija Pēterskolai nekādu mācību līdzekļu, izņemot dažas ģeogrāfijas kartes krievu valodā. Lai gan skolas dzīve un mācības toreiz pirms, 70-80 gadiem, bija stipri nepievilcīgas, tomēr skolu katru gadu apmeklēja ap 80-90 bērnu, kas sadalījās pa 3 nodaļām, ar kurām strādāja 2 skolotāji. Skola darbojās no 15. oktobra līdz 15. aprīlim. Šinī laikā pie tam bija 2 gari svētku brīvlaiki – Ziemassvētki ar 2 ½ nedēļām un Lieldienas ar 1 ½ nedēļu. Tātad skolām atlika 5 mēneši, ko darboties.

Kā zināms, Ceriņu Peters ir bijis aktīvs sabiedriskajā darbā: ir vadījis kori, ar kuru braucis pat uz Somiju. Katru vasaru viņš rīkoja Murdena namā toreiz tik parastus zaļumu svētkus, kuros spēlēja ragu mūzika un Ceriņa vadībā tika nodziedātas vairākas kora dziesmas. Arī dzejas laukā Ceriņš ir izmēģinājis savu roku. Pēc “Mērnīku laikiem” ir iznākuši vairāki Ceriņa dzeju krājumi. Dažas no Ceriņa sacerētajām dziesmām kā “Caur sidraba birzi gāju”, “Upīte iekš’ dziļas gravas” vēl tagad, pēc 100 gadiem, tautā nav aizmirstas.

No zēna gadiem man atmiņā saglabājušās kādas bēres mana krustēva Jaunkurmju Plekša mājā, kur bija nomirusi kāda veca tante. Uz izvadīšanu ar ragavās iejūgtu baltu zirgu atveda no skolas Ceriņu Pēteri. Pēc parastās mirušās izvadīšanas ceremonijas liela daļa bērnieku aizbrauca uz kapsētu, bet daļa bērnieku palika mājā un kopā ar tiem arī Ceriņš. Dzīvi sarunādāties, ieēdzams un iedzērdams pašbrūvētu alu, nodzīvoja līdz vēlam vakaram, kad viņu atkal aizveda atpakaļ.

Tas arī ir viss, kas manā atmiņā ir

saglabājies pēc 70 gadiem par Ceriņu Pēteri. Ceriņš bija vienīgais no 5 Jaunpiebalgas pagasta skolu pirmiem vadītājiem, kas tik ilgi noturējās savā vietā, jo Ceriņš labi pārvaldīja krievu valodu.

No daudziem jaunpiebaldzēniem savā jaunībā dzirdēja atzinumus, ka Ceriņu Pēteris ir bijis „Mērnīku laiku” Pietuka Krustiņa prototips. Vecpiebaldzēniem turpretī bija savs prototips – arī bijis skolotājs – Veismaņu Jaša. Es pazinu vēl dzīvu būdamu arī Veismaņu Jašu, lai gan ne tik labi kā Ceriņu Pēteri. Nezinu, kam te taisnība? Varbūt abiem. Mana pārliecība ir: ja nebūtu Jaunpiebalgā Ceriņu Pētera, tad vai nu „Mērnīku laikos” nemaz nebūtu Pietuka Krustiņa, vai arī tas būtu citāts, nekā tagad ir.

Emīls Buduls, pensionēts skolotājs
4.novembrī 1971.g.

Pēterim Ceriņam - 160

Skolotājs un dzejnieks Pēteris Ceriņš dzimis 1849. gada 23. oktobrī (11. oktobrī – pēc vecā stila). Viņa dzejoļu apkopojumi iznāca divos krājumos – viens - 1876. gadā un otrs – 1870. gadā. Viņš arī tulkojis pasaules klasiķu darbus, jo ļoti labi prata krievu un vācu valodu. Tulkojis Puškina, Ļermontova, Šillera un Heines darbus.

Pētera Ceriņa rakstītos dzejoļus kritiķi vērtē kā izjustu pārdzīvojumu dzeju, kas ietverti lakoniskā, precīzā izteiksmē.

Zosēnos Pēterskolā Pēteris Ceriņš nostrādājis 33 gadus.

Jaunumi no Jaunpiebalgas baznīcas atbalsta fonda

Būsit ievērojuši, ka FONDS pašlaik darbojas vairākās jomās:

Draudzes priekšnieka Kārļa Spoliša organizatoriskais un tiešais darbs redzams katram, kas uzkāpj baznīcas kalnā. Ēkas pamati tiek atbrīvoti no slapjās zemes kārtas, pie pamatiem ber grants oļu kārtu, kā to iesaka speciālisti.

Otrs jautājums, kurā varētu palīdzēt "Avīze Piebaldzēniem" lasītāji, lai noskaidrotu caur saviem tuviem un tāliem radniekiem. Esmu apzinājusi kritušo kareivju vārdus, kuriem stādīti ozoliņi Varoņu birzī:

Vārds, uzvārds	Dzīves vieta, kritis, citas ziņas
Jānis Apteka	apglabāts Jaunpiebalgas kapos?
Pēteris Apteka	pazudis bez vēsts
Jānis Brūveris	Viekšeles?
Kārlis Burka	Rudgalvji, krita Latgalē 1919. gadā
Kārlis Damroze	kritis Ziemassvētku kaujā 1916. gadā
Jānis Elpers	apglabāts Novgorodā
Grigors	stādījis ozoliņu Rauziņš
Kažociņš	
Alfrēds Kuze	Pūķi
Hermanis Lācis	
Jānis Liepa	
Jānis Loža	
Medvedis	
Jānis Nedēļa	Rūpniecības 3
Pēteris Nedēļa	vai no Kalna Svēderiem?
Ērmanis Pētersons	Stepeļi
Pēteris Pētersons	
Jānis Sastaps	Mazpaupi
Spolīte	
Pēteris Zāģeris	Vecpiebalgas Sausgaļi
Rūdolfs Ziediņš	Zosēna Nēķins
Pēteris Zīlīte	
Antons Zvēriņš	

Jāni Radziņu, Antonu Dravantu, Jāni Vanagu aizvadīja strēlniekos no Bricu puses. Vai viņi atgriezās? Ja nē, vai viņiem stādīti ozoliņi? Jānis Burka Otto d.dz.1900. g. Jaunpiebalgā, Ernests Driņķis dz. 1900. g. Raunā, Jānis Vītols Viļuma d. dz.1892. g. Jumurgā. Visi ie-stājušies armijā Vecpiebalgā, kapu vietas

nav zināmas, krituši 1920. gada janvārī. Vai stādīti ozoliņi? Kur tuvinieki?

Tāpat arī Latvijas Valsts vēstures arhīva dokumentos (F-3799, lieta -2141) par šādiem jaunpiebaldzēniem nav precīzu ziņu – krituši vai atgriezušies, bet ir pagasta valdes atzīme, ka no armijas nav atsvabināti:

Vārds, uzvārds, tēva vārds	Dzimš gads	Dzīves vieta	Karaspēka daļa
Pēteris Balodis	?	Jaunķiguni	?
Jānis Blagadieris Jāņa d.	1899.	Lejas Zariņi	2.Ventspils pulks 3.bataljons 2.rota
Jānis Bērziņš Jāņa d.	?	?	4.Vidzemes artilērija
Pēteris Kaparkalējs Kārļa d.	1898.	Mazjaunzemi	Armijas? rota, 2. vads
Kārlis Krūmiņš Jāņa d.	1887.	Jaunķūģi	9. Rēzeknes kājnieku pulks
Kārlis Venters Jēkaba d.	1890.	Jaunnaudēļi	9. Rēzeknes pulks, 2. rota
Jānis Plekšs Andreja d.	1891.	Patēr. b-ba	9.Rēzeknes pulks,3. bataljons,2.rota
Jānis Gregors Pētera d.	1899.	Vecspundēni	2.Ventsp. pulks,1. batalj., 2. rota
Pēteris Nedēļa Kārļa d.	1896.	Kalna Svēderi	7.art.divīzija,2.baterijas seržants
Kārlis Vectirāns Jāņa d.	1892.	Kalna Baši	8. Daugavp. 2.ložmet.rota
Emīls Šķerbergs Pētera d.	1900.	?	2.Ventspils 10.rota
Antons Ozoliņš Andža d.	1886	?	7. Siguldas pulks (Vēlams atsvabināt)Bet kā notika?
Pēters Lācgalvs Kārļa d.	1892.	Bērziņkrūzes	7.Siguldas pulks
Emīls Kupcis	1892.	Kalna Zīdeņi	6.Rīgas kājn.
Jānis Šāvējs		Lielzīdeņi	1.robežsargu rajons, 4.distance
Pēteris Ciekurznis Andža d.	1887.		Dagdas iec. komendant.
Pēteris Vanags Jāņa d.	1897.	Jaunklunci	2.Dobeles pulks, 6.rota
Hermanis Zāģeris Pētera d.	1891.	?	1.robežsardzes rajons, 4.distance
Antons Papēdis Jēkaba d.	1890.	?	2.Ventspils pulks
Pēteris Cīpurs Jēkaba d.	1898.	?	9.Rēzeknes kājn. pulks, 10.rota
Oskars Dreimanis Pētera d.	1899.	?	2. Ventspils pulks
Jānis Sproga Pētera d.	1892.	?	2.Ventspils pulks, 10.rota
Jānis Bunte Pētera d.	1890.	?	2.Ventspils pulks,2.vads,2.rota
Pēteris Zoss Pētera d.	1895.	?	2.Ventspils ložmet. rota
Voldemārs Jansons Andža d.	1891.	?	2.Ventspils ložmet. rota
Jānis Matisons Jāņa d.	1896.	?	2.Ventspils ložmet. rota
Jānis Rausis Augusta d.	1900.	Vecķiguni	2.Ventspils ložmet. 2.rota
Jānis Graudums Krustiņa d.	1889.	Stepeļi	Robežs. raj. 2. dist.
Pēteris Krieviņš Pētera d.	1899.		2.Ventspils ložmet. rota
Antons Krēslīņš Pētera d.	1897.	Kalna Viekšeles	Lubānas raj. komandantūra
Jānis Mednis Jāņa d.	1888.	Vecboļi	
Kārlis Bērziņš Jāņa d.	1898.		2. Ventspils pulks, 11. rota
Voldemārs Kažociņš Jāņa d.	1900.	Mazjēci	2. Ventspils pulks, 1.vads, 2. rota

Varbūt kādam no sarakstā minētajiem stādīts ozoliņš Jaunpiebalgas baznīcas dārzā? Dažādus precizējumus gaidu no jums. Arī to vēlētos zināt, ja neatgriezās no Brīvības cīņām un kapa vieta atrodas citur.

Labprāt gaidīšu jūsu zvanus, vēstules, precizējumus. (26615072 vai 64162311 V. Johansone)

Līdz 2009. gada 1. novembrim ziedojuši baznīcas atbalstam – Ieva Aprāne, Pārsla Blāķis, Jānis un Valda Bolis no ASV, Ilga un Marga Ceras, Velta un Jānis Ciekuržņi, Dzintra Ciekurzne, Liāna Eglīte-Kuškevica, Guntis Gailītis, Mārīte Jansone, Jautrīte un Tālavš Jundži, Vēsma Johansone, Karina un Lotārs Kēlbranti, Sarma, Vilnis un Jānis Kļaviņi, Biruta un Jānis Knāķi, Guntis Li-

piņš, Jānis Līpācis, Edgars Logins, Edīte Peilāne, Natalija un Vladimirs Pozdņakovi no Maskavas, Aleksejs Sidoraks, Kārlis Spolītis, Tālvāldis Strauja, Jānis Šāvējs, Laimonis Šēnbergs, Laila Prossere-Vittande, Ingmars Vittands, Jēkabs Vittands, Bostonas latviešu trimdas draudze (Lailas Prosseres iniciatīva), Aigars un Rita Zaikovski. Paldies!

Palīdzi, ja vari! Priecāsimies par katru latu. Varat ziedot naudu arī veikalū “Kēncis” un “Līva ML” izvietotajās ziedojuumu kastītēs.

Nodibinājuma “Jaunpiebalgas Svētā Toma baznīcas atbalsta fonds” kots: LV11HABA0551025061418 Swedbank, Balasta dambis 1 a, Rīga, LV-1048.

Atvērts arī ziedojuumu tālrunis. Piezva-

not uz numuru 90006881, katrs var ziedot vienu latu.

Par paveikto, plāniem, ziedotājiem sīkāka informācija izlasāma mājas lapā

www.jbaf.lv

Atbalsta fonda vārdā –
Vēsma Johansone

Viesos pie kaimiņiem (Pasaku ķēniņam Kārlim Skalbem - 130)

Saticība, sirsnība, ticība visam labam. Mazais puika, kas piedzimis Vecpiebalgā Incēnu kalnā, dzīves sākumā tek mātei līdzī viņas darbos, vai tā nāk ar zāļu nastu vai vedina uz līdzī darbošanās. Vēro pasauli, īpaši patīk puķes, kas zied visapkārt. Paradums piespraust ziedu pogcaurumā – pieneņi vai kliņģerīti –, paliek uz mūžu.

Bet vēlāk, 1912. gadā, izprotot dzīves netaisnības un avīzē redaktora darbu pildot, asāk rakstītāja spalva darbojusies, jo Kārlis Skalbe nonāk cietumā. Tur daudz lasa, uzraksta dzejoļus savai Lizetei. Drūmie brīži mainās ar gaišākiem, jo pastāv brīnišķīgā iespēja nodoties dzejai.

Un latviskums sirdī uz mūžu. Strēlnieki Skalbē jūt savu dzejnieku. Iestājoties par Latvijas neatkarības ideju, bijis Latvijas Nacionālās padomes un Tautas padomes loceklis, Satversmes sapulces loceklis un Saeimas deputāts.

Emigranti viņpus okeāna dzīvoja ar Kārļa Skalbes dzejoļu krājumu “Klūsma meldijas”, kuru – vienu vienīgo – bija iespējams līdzī paņemt 1944. gada emigrācijas laikā.

Skalbes pasakas ar gudrību, dzeja – ar latvisku cilvēcību. Saule, sirdsskaidrība, daba. Un komponists Jānis Lūsēns atzina, ka, lasot Skalbes dzeju, dzirdējis skanam melodiju. To pierakstījis, tā radot veselu dziesmu ciklu ar Kārļa Skalbes vārdiem. Un neilgi vēl pirms jubilejas reizes, satiekoties ar mūziķiem – dziedātāju un vijolnieku Zigfrīdu Muktupāvelu, Ingušu Pētersonu, Kristīni Orbakaiti, radīts brīnišķīgs koncerts, kuru bija iespējams

dzirdēt tiem, kas apmeklēja sestdien, 7. novembrī, Kārļa Skalbes muzeju “Saulrietī” Vecpiebalgā. Tieši Kārļa Skalbes dzimšanas dienā. Skalbe nemilēja troksni un skaļumu. Tā arī bija viņa 130. dzimšanas dienā. Sirsnīgā, vienkāršā un mīlā gaisotnē klausītājus iepriecināja mūziķi un muzeja darbinieces Līva Grudule un Ilona Muižniece.

Vadītāja Līva Grudule teica: “Neapšaubāmi, Kārlis Skalbe būtu pelnījis plašu dzimšanas dienu Nacionālajā teātrī, svinīgu sēdi Saeimā un Skalbes jubilejas brokastis pie Valsts prezidenta. Tomēr, ja viņam jautātu, es zinu atbildi. Tā atbilde ir mūsu šīs pēcpusdienas kopā būšana “Saulrietos”. Jo šeit Kārlis Skalbe ir, par tām citām vietām neesmu tik droša.

Kad pavasarī mēs kāpjām Incēnu kalnā, lai modinātu “Saulrietus” no ziemas miega, tas ir visu ziemu sapņots prieka brīdis, tāda pārpasaulīga saule silda, stāigājot zem vecajām eglēm un atrodot pa kalna gara izlobītai riekstu čaumalai.

Vēlā rudenī, aizverot durvis, izejot pagalmā un kāpjot lejā no kalna, šķitums ir tāds, ka kāds skatiens no mājas lielajiem logiem silti noglāsta muguru. No kā cita gan mums šīs izjūtas, ja ne no Kārļa Skalbes pasaules.

Kas mums visiem šodien ir Kārlis Skalbe?

“Spēka un krietnas iedvesmas avots. Mūsu gara rupjmaize. Šis nav

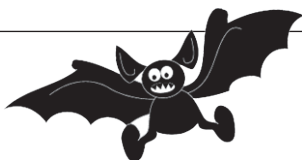
ne Pirtnieka Anša, ne Labuma meklētāja laiks. Šis ir Nabaga bramīna laiks un Baltā Meldera laiks. Pat tad, kad nekā nav, vienmēr vēl paliek gari rudens un ziemas vakari ar pasaku lasīšanas vai stāstīšanas prieku un plašajiem saulainajiem lielceļiem, kurp tās aizved.”

Pasaku ķēniņa un viņa kundzes Lizetes piemiņai lai gaiši deg svecītes! Iedegtās gaismiņas lika aizdomāties par to, ka Kārlis un Lizete piepildīja savu vēlēšanos – viņi vēlējās vienu – atgriezties Incēnu kalnā, kas notika 1992. gadā. Vispirms Kārlis, tad Lizete. Piemiņas akmenim visapkārt gaiši deg sveces, un šķiet, ka Kārļa Skalbes dzejas rindās izteikta arī šībrīža sajūta:

*“Meža pļaviņas malā
Zem jauniem bērziņiem
Meža zirneklītis rotās
To sidraba diedziņiem.”*

Incēnu kalnā viesojās arī
Vēsma Johansone

Ķirbju gājiens

31. oktobris visiem saistās ar amerikāņu svētkiem Helovīniem. Tādēļ rodas jautājums: “Kas tad ir Helovīni?”

Jauniešu iniciatīvu centra “Horizonts” jaunieši arī mēģināja noskaidrot, kas tas ir, pirms organizēt kaut ko šai dienā.

Noskaidrojām, ka vārds „Halloween” cēlies no ķeltu vārda “Šamahain”. Tas nozīmē mirušās dvēseles. Tieši 31. oktobra naktī līdz 10. novembrim (Latvijā – līdz Mārtiņiem) robeža starp mirušo un dzīvo pasauli ir ļoti plāna. Senie senči ticēja, ka ar ķirbju lukturiem, sveču gaismām un neikdienišķiem tērpiem var aizbaidīt veļus, kas pa zemi staigā. Ja salīdzina Helovīnus ar latviešu ķekātām, tad nav nekādu atšķirību.

Tāpēc, lai izvairītos no asociācijām ar ārzemēm un atmodinātu veco ķekatu tradīcijas, jaunieši šo aktivitāti nosauca par Ķirbju gājieni. Lai nevienam nerastos aizspriedumi pret to, ka tie nav latviešu svētki.

Mēs vēlamies radīt jaunu tradīciju. Tradīciju, kurā atdzimst sen aizmirsts vecais – ķekatas.

Pirms gājiena tika veikti dažādi sagatavošanās darbi: afitu veidošana, izlikšana, dāvanu veidošana (ķirbīšu emblēmas), tērpu gatavošana, mīklu, joku, spoku stāstu un dažādu atrakciju meklēšana, drukāšana utt.

31. oktobra vakarā, tērpušies dažādos jocīgos, spocīgos tērpos, devāmies iekarot Jaunpiebalgu. Šajā vakarā bija sastopamas gan trakas mājsaimnieces, gan ragana, gan ķirbīši un spoki, un pat pats Karlsons bija atlidojis uz mūsu pusi. Gājiens tika organizēts no Jaunpiebalgas vidusskolas līdz veikalam „Stūris”. Ar iedegtām lāpām un ķirbju lukturiem

devāmies ceļā. Mēs pie katra, kura aizgājām, atstājām mīlu ķirbīti piemiņai no JIC „Horizonta”. Mēs stāstījām anekdotes, mīklas, kā arī mājām katrai mašīnai.

Vēlamies teikt lielu paldies visiem, kuri atvēra mums sava nama durvis un uzklausīja mūs. Īpaši liels paldies tiem, kuri uzdāvināja mums kādu gardumu!

Vēlamies uzsvērt, ka Ķirbju gājienā nebija galvenais saldumi, bet gan tas, ka bija iespēja jautri pavadīt laiku, aizbiedēt mošķus, ieviest jaunu tradīciju un paust savu iniciatīvu. Mēs no sirds izbaudījām jauko vakaru un bijām vienoti.

Paldies jums, jaunieši, par jūsu izdomu un aktivitāti! Liels paldies arī jaukajām un aktīvajām mammām, kas kopā ar mums devās Jaunpiebalgas iekarojumos!

Informāciju sagatavoja JIC „Horizonts” vadītāja **Elīna Poste** un 8. klases skolniece **Juta Pūpola**

Ticējumi

- Ja novembrī daudz saulainu dienu, tad nākamā pavasarī agri jāsēj.
- Ja novembris auksts, tad marts silts.
- Ja novembrī snieg un stipri salst, tad gaidāms bagāts gads.
- Ja 20. novembrī visi koki ir apledojuši, tad 20. maijā jāsēj lini.
- Gaiša vakarzvaigzne novembrī sludina labu gadu.
- Ja novembrī spožas zvaigznes, tad gaidāms sals.
- Novembrī jāzvērt krūmi un celmi.
- Jaunie koki ar skujām un salmiem jāapklāj.
- Pirms stipra sala iestāšanās jāgriež ķirši, plūmju un augļu koku potzari.
- Ja novembrī ūdeņi ceļas, tad nākamā gadā būs slapja vasara.

Mazpulcēnu darbi vasarā, atskaite - rudenī

Sveiciens visiem mazpulcēniem 80 gadu jubilejā! Paldies vecākiem, kuri atbalstīja savus bērnus, kuri gribēja dārzā stūrīti savu dārzenu audzēšanai. Pagājušajā gadā sīpolus, šogad – kartupeļus. Mēs vēl esam jauni, jo tikai otro gadu piedalāmies projektos. Mācāmies, kā projektus raksta, kā tie jāaizstāv un kā pareizi jāizaudzē raža. Šogad bija kartupeļu gads, bet tik nelabvēlīgs audzētājiem sen nav bijis. Ražu ietekmēja plūdi, mežacūkas, kolorado vaboles, gliemeži. Ceram, ka nākamais būs labāks par šo. Tiem, kam būs vēlēšanās audzēt kartupeļus, gādāsim šķirnes, kas ir piemērotas Piebalgas smaģajai zemei un īsajām vasarām. Nākamajā gadā jāaudzē sarkanās bietes. Bērni saņems sēklas un varēs mācīties, kas vairāk patīk vai nepatīk dārzenim – bieteī. Šogad kartupeļus audzēja 37 mazpulcēni. Audzēšanas laikā izvērtējām, ko drīkst, ko nedrīkst darīt.

Rudenī dalījāmiešs pieredzē.

3. oktobrī četri mazpulcēni devās uz Vidzemes forumu aizstāvēt savus projektus. Piedalījās Ivanda Keiša, Andra Pētersone, Madara Kārklīņa, Rūdolfs Kalniņš. Ivanda Keiša no jaunākās grupas saņēma 3. vietu kopvērtējumā par savu pamatīgo darbu 12 kartupeļu pētīšanā. Ieraksts "Par ļoti, ļoti labu prezentāciju un rūpīgu dienasgrāmatas aizpildīšanu!" Rūdolfs Kalniņš saņēma speciālo balvu par labu prezentāciju.

Visi bērni par darbošanos projektos raksta atsauksmēs atzinīgus un priecīgus vārdus. Citēšu dažus. **Rūdolfs Kalniņš:** "Vasarā es biju izaudzējis kartupeļus. Man bija piešķirti 10 kg kartupeļu sēklas 'Gala'. Mājās kopā ar klasesbiedru Edgaru uztaisījām speciālu kartupeļu kastī. Par izaudzēto ražu žūrija Valkā man piešķīra 300 kg kartupeļu sēklas 'Romance'. **Ivanda Keiša:** "Ļoti inte-

resanti bija aizstāvēt savu vasaras darbu. Es līdzī nēšanai biju izcepusi kartupeļu pankūkas. Visi par tām priecājās, ka garšīgas." **Madara Kārklīņa:** "Nedēļa pirms braukšanas uz Valku bija saspringta. Katru dienu mēģinājumi, bet jāgatavo arī prezentācija. Neieguvu godalgas, bet prieku un satikšanos ar jauniem draugiem. Interesantie uzdevumi – krustvārdu mīklu minēšana, garākās kartupeļu mizas mizošana, bija jāizveido kartupeļu vīriņš u.c. – mūs satuvināja."

Baiba Kalniņa, skolotāja

"Redzi, es stāvu durvju priekšā un klausīnu.." /Atkl.gr.3:20/

Jaunpiebalgas sv. Toma draudzes Aicinājums.

Neatkarības gadus un sapņus esam izbaudījuši papildinam...

Totāla izdzīvošanas, vērtību un ticības krīze...

Kā Jūs domājat, kādā secībā šīs smagās lietas savstarpēji kārtojas?

Kuru pirmo ir nepieciešams un ir iespējams pārvarēt?

Kas deva spēku mūziķiem spēlēt uz grimstošā „Titānika”?

TICĪBA. Lūk, kādas pārdomas un jaučājumi Valsts svētku un Adventa tuvumā.

Lūdziet un jums taps dots, meklējiet Mani, kamēr es vēl esmu atrodams,

Tā Dievs caur savu Vārdu liecina arī mums.

Tā nu katrs ir aicināts uz kārtējām konfirmandu mācībām, uz sarunu un pārdomām, kas ir Ticība, reliģija, Dievs. Pirmā tikšanās notiks 1.Adventa svētdienā, 29.novembrī. plkst.12.30-14.00.

Īpašu pateicību draudze izsaka Tālavam Jundzim un viņa vadītajam Fondam par jau iesāktajiem darbiem, kā arī visiem, kuri šajos darbos ir piedalījušies. Paldies Piebalgas ļaudīm par katru ziedoto latu šajā grūtajā laikā! Nepaliksiet bez svētības. Draudze un mācītājs katru dzīvu dvēseli sagaidīs katrā svētdienas dievkalpojumā, daloties ar Jums ne tikai vēsumā, bet arī siltumā un kopējā tējas dzeršanā.

Baznīcas gada pēdējā svētdienā un Mīrušo piemiņas dievkalpojumā 22. novembrī būs īpašs dievkalpojums bērniem un viņu vecākiem. Aicināti esat arī visi citi, lieli un mazi. Pēc tam būs tējas dzeršana un brīva diskusija ar mācītāju. Šajā svētdienā turpat paredzēta arī tikšanās ar Jaunpiebalgas Filozofu klubu, būšot pats Aristotelis, Sokrāts un Platons, tā teica Jānis no draudzes. Tā visi no sirds līdz vēlai pēcpusdienai pavadīs Baznīcas gada pēdējo svētdienu.

Vēl mācītājs un draudze lūdz draudzes locekļus nokārtot gada ziedojumus.

Ja par tiem esat aizmirsuši jau daudzus gadus, tad draudzes padome ir piekritusi Jūs samīlot par pēdējo 3 gadu nomaksāšanu. „Priecīgu devēju Dievs mīl...ko tu tēsi, to arī pļausi...” tā Kristus.

Lai Viņš mums ir zēlīgs un palīdz izlīgt un ar mieru sagaidīt Adventu.

Par draudzes lietām lūdz zvaniet Tamārai **28381573** vai Lienei **26356109**.

Nāc un redzi!

Jūsu mācītājs **Uldis Jumejs**

Aicinām draudzes locekļus līdz š. g. 31. decembrim samaksāt 2009. gada nodevu:

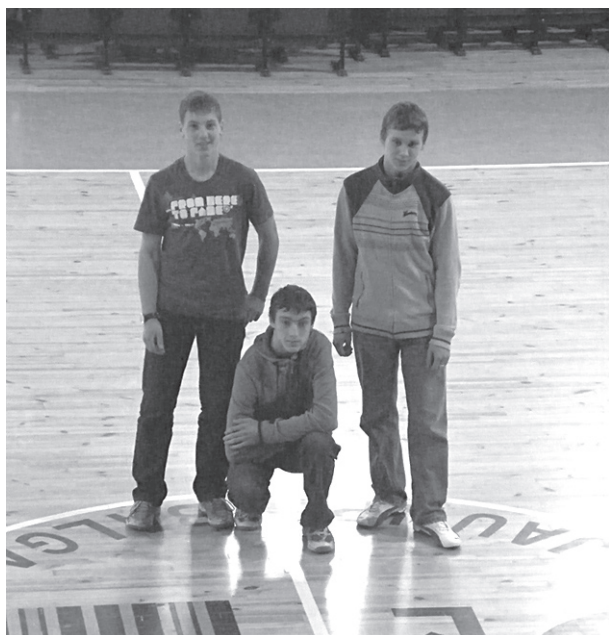
– strādājošajiem draudzes locekļiem 8,00 Ls,

– pensionāriem 5,00 Ls.

Paldies par atsaucību visiem, kuri ir ziedojuši un nomaksājuši gada nodevu! Priecīgus Latvijas Valsts svētkus!

Draudzes padome

Sports

Noslēgusies Latvijas mēroga rollerslēpošanas sezona, kurā piedalījās **Daumants Lūsa, Viesturs Eglītis, Henrijs Eglītis**. Kopvērtējumā savās vecuma grupās Viesturs un Daumants izcīnīja pirmās vietas. Lai ziemas sezona atsākas ar jauniem panākumiem slēpošanā! Ja būs sniegš, tad pirmie īkšķi jātur 11. decembrī Priekuļos.

Orientēšanās sezonas noslēgumā Azimuta balvas saņēma **Arta Glāzere, Kristers Leimanis, Mārcis Klapars** un arī es – **Sarmīte Vlodare**. Veiksmīgi Latvijas sacensībās ir startējis Kristers, vairākkārt iekļūstot labāko skaitā. Paldies vecākiem par uzņēmību! Sezona atsākas aprīlī, krāsim spēkus!

Panākumi

G. Merķelim vēltītajā skolēnu literāro darbu konkursā “Latvieši” piedalījās **Matīss Elksnis** un **Mārtiņš Ķīķeris** (vienīgais saņēma Rīgas Latviešu biedrības speciālbalvu) no 10. klases (skolotāja Z.Althabere), **Zelda Althabere, Liene Bleive** un **Krišs Spalviņš** no 11.klases (skolotāja J.Glāzere).

Ticējumi

- Ja Mārtiņa diena ir jauka un skaidra, tad ziemā būs liels sals.
- Ja Mārtiņa dienā salst, tad ap Ziemassvētkiem būs silts laiks.
- Ja Mārtiņa diena ir miglaina, tad ziema būs silta.
- Cik ilgi pēc Mārtiņiem kokos vēl turas lapas, tik ilgi pēc Jurgiem nebūs zāles.
- Mārtiņa nedēļas ceturtdienas vakarā uz riju ir jānes ēdiens, lai mirušie mielotos.
- No Mārtiņiem līdz Ziemassvētkiem ir jāstāsta pasakas un jāuzdod mīklas, tad cūkas labi barojas.
- Ja Mārtiņi ir cieti, tad Katrīnas un Andreji slapji.

Kas ir “cūku” gripa?

A/H1N1 gripa ir akūta elpceļu infekcija. Inficēšanās notiek tieša kontakta ceļā, slima cilvēka elpceļu sekrētam nonākot vesela cilvēka elpceļos vai netieši – iekļūstot elpceļos ar netīrām rokām vai priekšmetiem, kas ir aptraipīti ar slimu cilvēku elpceļu sekrētu. Slimība attīstās pāris dienu laikā pēc inficēšanās.

Jaunās gripas klīniskā izpausme neatšķiras no parastās ikgadējās sezonālās gripas izpausmes. Tās pazīmes: akūts sākums, augsta ķermeņa temperatūra, drebuļi, lauzošas sāpes muskuļos, galvassāpes, nespēks, aizlikts deguns, klepus, sāpes kaklā; retos gadījumos – vemšana vai caureja.

Kas jādara, ja ir aizdomas par saslimšanu?

Pacientam, kurš jūt iepriekš minētos pēkšņos saslimšanas simptomus, kas varētu liecināt par gripu, nekavējoties ir jākonsultējas ar savu ģimenes ārstu pa tālruni. Vēlams palikt mājās un nedoties sabiedrībā.

Mīļie vecāki LŪDZU nesūtiet bērnus uz skolu, ja ir gripas pazīmes!!!

Latvijā vakcīna pret jauno gripu nav pieejama, bet LIC speciālisti iesaka vakcinēties pret sezonālo gripu, kā arī ievērot visus gripas nespecifiskās profilakses paņēmienus, tas ir, izvairīties no publisku pasākumu apmeklēšanas, ja vien iespējams, neizmantojot sabiedrisko transportu, bieži vēdināt telpas, ievērot personīgo higiēnu.

Atceramies par tautas līdzekļiem – ķiploki, dzērvenes, medus, tējas...

O.Ivaņina, skolas medmāsa

Nav dzīvē nekā skaistāka par dzīvi...

Biedrība "Es gribu dzīvot" aicināja Jaunpiebalgas novada daudz bērnu ģimenes uz labdarības pasākumu š.g. 17. oktobrī Jaunpiebalgas vidusskolas sporta zālē.

Pasākumu apmeklēja gan Jaunpiebalgas, gan Zosēnu pagasta ģimenes.

Paldies Jaunpiebalgas novada domei par to, ka mūs nodrošināja ar transportu, lai varētu nokļūt uz pasākumu! Pasākumā piedalījās valmieriešu ģimene un viņu radnieki (neatceramies uzvārdus), kurš, pateicoties Dievam, toreiz izglābās no grimstošā prāmja "ESTONIA". Patīkams pārsteigums pasākumā bija tas, ka bez praktiskām un garšīgām dāvanām saņēmām arī garīgo stiprinājumu un iedrošinājumu caur mūsu labvēļu dzīvēstāstiem, dziesmām, iestudētām dejām, kurās tika godināts Dievs. Tāpat kā mūsu viesi savās liecībās vēstīja, daudzi no mums pirmo reizi esam *uzmeklējuši* Dievu un vērsušies pie viņa ar kādu lūgumu tieši tad, kad esam nonākuši lielās ciešanās vai mums pašiem šķietamā bezizejā. Lai kas ar mums notiktu, mēs it visur, katrā diennaktī laikā varam uzrunāt Dievu, kā mākam – gan lūgt, gan sirdi izkurtīt kā tuvam draugam, kā arī neaizmirstot pateikties par visu. Un varam būt droši, ja paļausimies un uzticēsimies Viņam, tad Viņš mūs sadzirdēs un būs kopā ar mums, jo Dievs mūs mīl. Tāpēc mīlēsim arī mēs cits citu un nepaliksim vienaldzīgi citu ciešanās!

Paldies no Ineses Ādamsones – Bankovas un Mārītes Sietiņas ģimenēm.

Aicinām atsaukties!

Zosēnu pagastā senāk darbojās Izglītības biedrība "Atmata". Ir vairākas fotogrāfijas, kurās redzami koku dalībnieki, bet nav pati ēka. Tas būtu ļoti vērtīgs atradums, ja kādam šāda fotogrāfijas atrastos! (Zvanīt – 29376776 Girtai vai 26615072 Vēsmai.)

Izsole

2009. g. 2. decembrī plks.13:00 Gaujas 4, Jaunpiebalgā, Jaunpiebalgas novadā notīks biroja ēkas telpu nomas izsole telpām Gaujas ielā 13. Telpas nomas nosacītā maksa ir Ls 0,50 kvadrātmetrā (bez PVN), telpu platība 176,6 m².

Telpu noma maksājama 100% latos. Izsoles viens solis Ls 0,05 par kvadrātmētru. Reģistrācijas dalības maksa Ls 10,00, kas jāieskaita Jaunpiebalgas novada domes kontā:

reģ.Nr.90000031033,

kontsLV13UBAL4107192126001, A/S Latvijas Krājbanka.

Telpu var apskatīt, piesakoties pa telefonu 29182807.

Ar izsoles noteikumiem var iepazīties Jaunpiebalgas novada domē sekretāres kabinetā, Gaujas 4, darbdienās no plkst.9 līdz 17 vai mājas lapā www.jaunpiebalga.lv

Ziemassvētku tirdziņš Jaunpiebalgā

Jaunpiebalgas Jauno uzņēmēju klubs **19. decembrī** organizē Ziemassvētku tirdziņu Jaunpiebalgā, kura laikā būs gan atrakcijas visai ģimenei, konkursi, sporta spēles un daudzas citas izdarības.

Lūdzam uzņēmējus, mājražotājus un visus pārdot gribētājus pieteikt savu dalību tirdziņā pa tālruni vai e-pastu **Arvim – 22023644** (arvisurbans@gmail.com) vai **Daumantam – 26401393** (daumantslusa@tvnet.lv)

Notici

Ziemassvētku brīnumam!

Tuvojas Ziemassvētki. Viens no gada skaistākajiem un saviļņojošākajiem brīžiem. Laiks, kad katrs klusībā gaidām savu Ziemassvētku brīnumu. Laiks, kad cenšamies iepriecināt savus mīļos. Šķiet, visvairāk šos svētkus gaida bērni – Ziemassvētku vecīti ar dāvanu maisu, gardumus, koši greznotu eglīti. Viņiem Ziemassvētku brīnums ir jo sevišķi nepieciešams, tāpēc Jaunpiebalgas Jauno uzņēmēju klubs 19. decembrī rīko akciju "Notici Ziemassvētku brīnumam!", kuras laikā darbosies tirdziņš, atrakcijas visai ģimenei, konkursi, sporta spēles un daudzas citas izdarības. Ļoti lūdzam visus pārdot gribētājus pieteikt savu dalību tirdziņā pa tālruni **Arvim – 22023644**, **Daumantam – 26401393** vai pa e-pastu: daumantslusa@tvnet.lv

Apsveikumi

Kā septiņkrāsu varavīksna,
Kā dzintarotais saules sieks,
Kā zaļojoša burvju vīksna,
Lai tavā dzīvē staro prieks!

Sveicam decembra jubilārus!

60	Anatolijs Ēķis	10.12.1949.	Lejas Mauragi
	Jānis Slavēns	30.12.1949.	Dzelmes
65	Egils Dambergs	06.12.1944.	Slāķi
	Jānis Žvīgurs	03.12.1944.	Lejas Slāķi
70	Sarmīte Keiša	07.12.1939.	Dzelzceļa ēkas 58.km
	Genādijs Molotkovs	19.12.1939.	Mācītājmuiža - 8
75	Sergejs Cipīļevs	15.12.1934.	Rūpniecības iela 2A
80	Zelma Vilciņa	15.12.1929.	Gaujas iela 33-7
85	Zelma Nedēļa	12.12.1924.	Tīrumpaupi
90	Jevgenijs Andrianovs	14.12.1919.	Gaujas iela 29A-1
92	Marta Sproģe	27.12.1917.	Stūrīši

*Draugs, uzliec roku man uz pleca, kad tev smagi šķiet,
Pieglaud vaigu tā kā senāk, paklusē mazliet,
Nerunāsim skaļus vārdus, labāk klusums dziļš,
Lai vien manas acis stāsta, cik tu esi mīļš.*

Vecākus – **Aloizu un Annu Duļbinskus** mīļi sveicam
50 gadu kāzu jubilejā!

Vēlam labu veselību, satiecību, mīlestību un saucam
„Rūgts!”

Dēls ar ģimeni

JAUNPIEBALGAS VIDUSSKOLAS KOLEKTĪVS
SVEIC 2009. GADA LUDA BĒRZIŅA PĀRSTEIGUMA
BALVAS LAUREĀTI NOVADPĒTNIECI UN
SKOLOTĀJU

VĒSMU JOHANSONI

PAR RADOŠU IESAISTĪŠANOS LATVIJAS
PEDAGOĢIJAS VĒSTURES IZZINĀŠANĀ UN
LATVIJAS IZGLĪTĪBAS ATTĪSTĪBĀ.
ĪPAŠI SIRSNĪGI SVEICIENI NO 1996. GADA LUDA
BĒRZIŅA BALVAS LAUREĀTĒM ASTRĪDAS
KNĀĶES UN ULLAS LOGINAS.

Sludinājumi

Jauna ģimene vēlas iegādāties vecu lauku viensētu ainaviskā
vietā Jaunpiebalgas novadā.

Mājai un ēkām jābūt koka. Var būt restaurējamas.
Tālr: 26362498. Jēkabs

Vetārste Anna Mackeviča gaidīs zvanus 5.,6. un 19., 20.
decembrī (29409709)

Jauns pāris vēlas īrēt vai pirkt 2 istabu dzīvokli Jaunpiebalgā.
Zvanīt 28734001 vai 22450725 no plkst. 17.00.

Var pieteikties uz solāriju un masāžām. Procedūras notiek
Jaunpiebalgas vidusskolas sporta zālē pēc iepriekšējiem pie-
teikumiem pa tālr. 29363570
Solārijs 1 min. maksā Ls 0,20

Masāžas: plecu daļa – Ls 3.-; mugura – Ls 4.-;
visa ķermeņa – Ls 10.-

Piedāvā transporta pakalpojumus Jaunpiebalga – Rīga Ls 35.-
Iepriekšēja pieteikšanās (26693106)

Sēru vēsts

*Viss klusi aizgājis,
Viss veikts, viss vītis!
Pie sētas atspiedies,
Raud rudenītis.*

Uz Balto kalnu aizvadīti:
Feliks Matjušonoks 71 gada vecumā,
Rozālija Zaļeska 86 gadu vecumā.

Izsakām līdzjūtību tuviniekiem!
Jaunpiebalgas novada dome

Jaunpiebalgas novada domes izdevums

Redakcija: Zane Althabere tālr. 4162437 (darbā), 26345624 (mob.), Vēsma Johansone tālr. 4162582 (mājās), 26615072 (mob.),
Inga Kļaviņa inga.klavina4@inbox.lv (26616795), e-pasts biblio@jvdc.edu.lv Mājas lapas adrese <http://www.jaunpiebalga.lv>
Par skaitļu un faktu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstu atbild autors. Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.
Pārpublicēšanas vai citēšanas gadījumā atsauce ir obligāta.
Iespiests SIA "Madonas poligrāfists".